

O LIŠCE A VRÁNĚ

Kdysi dávno se liška vydala na procházku kolem lesa, ve kterém měla svůj domeček. Každé ráno, když vstala, si svůj ocásek velmi pečlivě učesala, umyla a ke konci byl velmi blýskavý. Liška procházela kolem překrásného dubu, na kterém seděla vrána, která měla ve svém hnízdě mnoho krásných šperků. Jak je jisto nám všem, vrány mají rády blýskavé věci, jako byl čirou náhodou i ocásek lišky. Tudíž se vrána zeptala lišky, zda si její ocásek může pohladit. Liška řekla: „Ano, ale něco za něco.“ Vrána se samosebou zeptala lišky, co chce za pohlázení. Liška pověděla, že by chtěla velmi lesklý prstýnek s diamantem, který měla vrána ve svém hnízdě. Vráně se to tedy ze začátku nelíbilo, ale jelikož se vráně ocásek lišky tak moc líbil, řekla: „Proč ne, máš to mít.“ Liška se naklonila k hnízdu vrány, aby si vrána mohla pohladit její ocásek, ale liška nejdříve zakřičela na vránu, aby jí podala překrásný prstýnek, což také udělala. Liška se tedy znovu naklonila k hnízdu, ale nikdy neměla ráda, když ji na ocásek někdo sahá. Proto učinila následující věc. Když už měla prstýnek, uhnula ještě dříve, než si vrána stačila ocásek lišky pohladit. Liška vzala nohy na ramena a i s prstýnkem utíkala do svého domečku. Sedla si a jen si pochvalovala prstýnek, který díky své lsti získala.

Napsala a nakreslila Natálie Maradová, 7. třída, ZŠ Trhová Kamenice